

Minister Klimatu i Środowiska

DPN-WEP.0500.10.2026.ŻW
4494931.18575555.14967374
Warszawa, 13-08-2026

Dotyczy: interpelacji w sprawie podjęcia działań związanych z nadmiernymi cenami pelletu drzewnego w Polsce

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej •
Sejm RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z przekazaną interpelacją Pana Posła na Sejm RP Grzegorza Płaczka w sprawie działań związanych z nadmiernymi cenami peletu drzewnego w Polsce z 29 lipca 2026 r., znak: K10INT18745, przedstawiam wyjaśnienia na kwestie pozostające we właściwości Ministra Klimatu i Środowiska.

Przyczyny wzrostu cen peletu

Wzrost cen peletu może być rezultatem jednoczesnego oddziaływania kilku czynników, w szczególności:

- rosnącej konkurencji o biomasę pomiędzy gospodarstwami domowymi, ciepłownictwem i energetyką zawodową, a także przemysłem meblarskim i papierniczym;
- wzrostu liczby użytkowników kotłów na pelet i zwiększonego popytu na paliwo;
- ograniczonej dostępności wiór i trocin wykorzystywanych do produkcji peletu;
- wzrostu kosztów energii, produkcji i transportu.

W konsekwencji, ceny peletu pozostają wrażliwe zarówno na krajowe warunki podaży drewna i biomasy, jak i na sytuację na europejskich rynkach energii oraz paliw odnawialnych.

Istotnym czynnikiem wpływającym na sytuację rynkową jest zwiększające się zapotrzebowanie na biomasę leśną ze strony energetyki zawodowej i systemów ciepłowniczych. Zużycie brykietów i peletów przez energetykę zawodową w 2025 r. w porównaniu do 2024 r. wzrosło o ok. 77%. Oznacza to, że ten sam surowiec (wiórki, zrębki, trociny) jest wykorzystywany zarówno do produkcji peletu dla gospodarstw domowych, jak i do wytwarzania energii elektrycznej oraz ciepła. W konsekwencji dochodzi do wzrostu konkurencji o dostępne zasoby biomasy. „*Analiza dostępności biomasy stałej – zrównoważony potencjał na cele energetyczne w Polsce*”, która przygotowana była na potrzeby aktualizacji Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r.

z perspektywą do 2040 r., wskazuje również na ograniczoną dostępność zrównoważonej biomasy drzewnej w kraju przy rosnącym zapotrzebowaniu różnych sektorów gospodarki.

Pelet produkowany jest głównie z trocin, zrębków i innych produktów ubocznych przemysłu drzewnego. Oznacza to, że jego podaż jest bezpośrednio uzależniona od ilości biomasy kierowanej do przetwórstwa drewna. Ograniczenia dostępności surowca drzewnego skutkują zaburzeniem ilości pozostałości poprodukcyjnych wykorzystywanych do produkcji peletu.

W 2023 r. ilość surowca drzewnego pozyskiwanego przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe wyniosła ponad 39 mln m³, w 2024 r. było to ponad 40 mln m³, natomiast w 2025 r. ponad 39 mln m³. W perspektywie ostatnich lat wielkość produkcji utrzymuje się na zbliżonym poziomie – dostęp do surowca nie został ograniczony.

Ograniczenie wycinki dotyczy jedynie najcenniejszych obszarów leśnych, a co istotne nastąpił znaczący spadek wolumenu importu surowca drzewnego o 38% (1,1 mln m³) przy wzroście eksportu o 19% (3,8 mln m³). Bilans handlu zagranicznego drewnem jest dodatni i wynosi 2,6 mln m³.

Pozyskanie drewna prowadzone jest zgodnie z zasadami trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej. Wielkość pozyskania jest uzależniona od przyrodniczych warunków produkcji, wymogów hodowlanych i ochronnych oraz zasady trwałości lasów. Oznacza to, że krajowa baza surowcowa stanowiąca źródło drewna, a pośrednio także trocin i zrębków wykorzystywanych do produkcji peletu, jest ograniczona i nie może zostać znacząco zwiększona bez ryzyka dla trwałości ekosystemów leśnych. Lasy Państwowe osiągnęły poziom pozyskania zbliżony do maksymalnego możliwego przy zachowaniu zasad zrównoważonej gospodarki leśnej. W związku z tym, w najbliższych latach przewiduje się utrzymanie pozyskania na poziomie ok. 39–40 mln m³ rocznie. Ewentualny wzrost ponad ten poziom mógłby nastąpić jedynie w sytuacjach nadzwyczajnych, związanych np. z nasileniem czynników klimatycznych powodujących masowe zamieranie drzewostanów.

Sytuacja ekonomiczna krajowych tartaków i przedsiębiorstw przemysłu drzewnego pozostaje zróżnicowana w zależności od segmentu rynku oraz profilu działalności. W ostatnich latach branża doświadczała skutków spowolnienia gospodarczego na głównych rynkach eksportowych, zmian popytu na wyroby drzewne oraz wysokiej zmienności kosztów energii, transportu i pracy, co wpływało na rentowność części przedsiębiorstw.

Najnowsze dane Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) opublikowane 13 lipca 2026 r. w ramach publikacji pn. *Produkcja wyrobów przemysłowych w 2025 r.* potwierdzają, że w 2025 r. produkcja peletów i brykietów z drewna wyniosła 1 171 069 ton, tj. była o 24,2% wyższa niż w 2024 r. Jednocześnie produkcja tarcicy wzrosła o 6,4%, a płyt pilśniowych o 7,5%, co wskazuje na zwiększenie aktywności krajowego przemysłu drzewnego i większą dostępność produktów ubocznych wykorzystywanych do produkcji peletu. Z kolei wartość produkcji sprzedanej w dziale „Wyroby z drewna, korka, słomy i materiałów w rodzaju stosowanych do wyplatania” wzrosła w 2025 r. o 10,5% (w cenach stałych) w porównaniu z 2024 r., co było najwyższym wzrostem spośród wszystkich działów przetwórstwa przemysłowego.

Sektor leśno-drzewny pozostaje ważną częścią polskiej gospodarki, generując znaczącą wartość produkcji, eksportu i zatrudnienia. Jednocześnie przedsiębiorstwa funkcjonujące w tym sektorze stoją przed wyzwaniami związanymi z transformacją gospodarczą, zmianami struktury popytu oraz koniecznością zwiększania efektywności materiałowej i energetycznej procesów produkcyjnych.

W ocenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska długofalowy rozwój sektora powinien opierać się na maksymalizacji wartości dodanej uzyskiwanej z krajowego surowca drzewnego, rozwoju nowoczesnego przetwórstwa oraz efektywnym wykorzystaniu produktów ubocznych i pozostałości poprodukcyjnych. Produkty te mogą stanowić cenne źródło surowca dla rynku biomasy.

Produkcja peletu, w porównaniu do innych paliw pochodzenia biologicznego, jest procesem niezwykle energochłonnym, który obejmuje m.in. suszenie biomasy, rozdrabnianie, prasowanie oraz pakowanie i magazynowanie gotowego produktu. Wzrost cen energii elektrycznej, paliw oraz usług transportowych bezpośrednio przekłada się na koszty wytwarzania i dystrybucji peletu.

Dane statystyczne

Produkcja peletów i brykietów z drewna (dane GUS - Produkcja wyrobów przemysłowych, dane skorygowane z GUS) w ostatnich latach prezentowała się następująco:

Rok		2021	2022	2023	2024	2025
Produkcja peletu i brykietu z drewna <i>(dane GUS)</i>	[tys. ton]	1 628	1 477	997	942	1 171
Szacunkowa ilość energii zawartej w wyprodukowanym pelecie i brykiecie z drewna <i>(do obliczeń przyjęto uśrednioną wartość opałową na poziomie 17,5 GJ/t)</i>	[PJ]	28,5	25,8	17,4	16,5	20,5

Źródło: Opracowanie własne

Zużycie poszczególnych rodzajów biomasy przez energetykę zawodową (produkcja energii elektrycznej i ciepła systemowego) kształtowała się w ostatnich latach następująco.

Zużycie biomasy na produkcję energii elektrycznej oraz ciepła systemowego [PJ]	2021 r. [PJ]	2022 r. [PJ]	2023 r. [PJ]	2024 r. [PJ]	2025 r. [PJ]
Biomasa z drewna	47,88	47,02	52,41	49,07	58,82
w tym:					
Drewno opałowe	20,51	15,89	17,83	13,86	21,14
Gałęzie i wierzchołki drzew	2,63	3,08	3,03	2,17	3,17
Pniaki i korzenie	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Przemysłowe drewno okrągłe	0,27	0,14	0,10	0,06	0,01
Kora	1,58	1,46	1,15	1,19	1,28

Wióry, trociny, zrębki	21,48	25,04	28,16	28,91	28,16
Drewno pokonsumpcyjne	0,03	0,03	0,04	0,03	0,05
Pelety i brykiety drzewne	1,39	1,38	2,09	2,83	5,01
Pozostała biomasa	31,60	26,71	25,91	25,41	28,88
Suma biomasy z drewna i biomasy pozostałej	79,48	73,73	78,32	74,47	87,70

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych pozyskanych z Ministerstwa Energii.

W przypadku sektora gospodarstw domowych, zgodnie z raportem GUS pn. *Zużycie energii w gospodarstwach domowych w 2024 r.*, gospodarstwa domowe w 2023 r. zużyły 183 250 TJ energii z biomasy stałej.

Zużycie biopaliw stałych w gospodarstwach domowych kształtowało się w ostatnich latach następująco.

Zużycie biopaliw stałych [TJ]	2021	2022	2023	2024
Gospodarstwa domowe	207 136	196 917	183 250	184 775

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z Krajowego Bilansu Energetycznego - załącznika nr 4 Raportu metodycznego IIR.

Według Polskiej Rady Pelletu zapotrzebowanie na pelet drzewny w Polsce kształtuje się następująco:

- gospodarstwa domowe – ok. 1 500 tys. ton;
- energetyka zawodowa – ok. 600 tys. ton;
- ciepłownictwo systemowe – ok. 200 tys. ton.

Prognozy dla pelletu

Jednym z kluczowych założeń zaktualizowanego Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r. z perspektywą do 2040 r. jest dalszy rozwój rynku odnawialnych źródeł energii przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego państwa, ograniczaniu negatywnego wpływu sektora energetycznego na środowisko i klimat oraz redukcji zanieczyszczeń do atmosfery. Realizacja tych celów ma następować m.in. poprzez elektryfikację sektora elektroenergetycznego i ciepłowniczego, poprawę efektywności energetycznej budynków, dekarbonizację przemysłu oraz transformację sposobu pokrywania potrzeb cieplnych gospodarki.

W ww. Krajowym Planie wskazano również kierunek stopniowego ograniczania wykorzystania biomasy leśnej w energetyce i ciepłownictwie zawodowym, na rzecz zwiększania udziału energii elektrycznej opartej o odnawialne źródła energii, nowoczesne technologie magazynowania energii i ciepła oraz integrację i współpracę sektorów gospodarki, m.in. sektora ciepłownictwa i elektromobilności z sektorem elektroenergetycznym (ang. sector coupling). Takie podejście ma sprzyjać bardziej zrównoważonemu wykorzystaniu krajowych zasobów biomasy, z uwzględnieniem potrzeb ochrony ekosystemów leśnych oraz rosnącego zapotrzebowania na surowiec drzewny w innych sektorach gospodarki.

W ocenie resortu krajowe zasoby biomasy są ograniczone, dlatego biomasa nie powinna stanowić podstawowego kierunku transformacji energetycznej. Stanowisko to jest spójne z założeniami Krajowego Planu, zgodnie z którymi biomasa powinna pełnić przede wszystkim rolę przejściowego, lokalnego i uzupełniającego źródła energii, wykorzystywanego tam, gdzie istnieją ograniczone alternatywy technologiczne. Jednocześnie, w oparciu o posiadane dane na temat dostępności biomasy resort stoi na stanowisku, iż zużycie biomasy w energetyce zawodowej powinno spadać już po 2030 r., natomiast konwersje jednostek wytwórczych z węglowych na biomasowe nie powinny mieć już miejsca.

Należy podkreślić, że zasoby biomasy drzewnej, w tym trocin, wiórów, zrębków i peletu, mają charakter ograniczony, a ich wykorzystanie powinno uwzględniać zasadę kaskadowego wykorzystania biomasy oraz racjonalnego gospodarowania surowcami.

W dłuższej perspektywie strategicznym kierunkiem transformacji sektora ciepłowniczego jest stopniowe zwiększanie udziału technologii bezemisyjnych i niskoemisyjnych, w szczególności elektryfikacji systemów ciepłowniczych z wykorzystaniem pomp ciepła, magazynów ciepła oraz energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. Rozwój tego typu rozwiązań może przyczynić się do ograniczenia presji na rynek biomasy drzewnej oraz zmniejszenia konkurencji o ten sam surowiec pomiędzy energetyką zawodową a odbiorcami indywidualnymi.

Jednocześnie w polityce energetycznej i klimatycznej coraz większe znaczenie przypisuje się wykorzystaniu biomasy pochodzącej z rolnictwa (tzw. agrobiomasa), produktów ubocznych produkcji rolnej oraz innych pozostałości organicznych, które mogą stanowić uzupełniające źródło paliwa odnawialnego dla sektora energetycznego i ciepłowniczego. Takie podejście sprzyja dywersyfikacji bazy surowcowej oraz ogranicza ryzyko nadmiernej koncentracji popytu na biomasę drzewną.

Podejmowane działania mają na celu zapewnienie zrównoważonego wykorzystania dostępnych zasobów biomasy z uwzględnieniem potrzeb odbiorców końcowych, bezpieczeństwa energetycznego oraz celów transformacji energetycznej.

Strategie i działania

W Ministerstwie Klimatu i Środowiska były i są prowadzone działania dotyczące bezpośrednio energii pozyskiwanej z biomasy. Szczególną uwagę należy wskazać na rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska, które weszły w życie w 2025 r. i stanowią ważny element porządkowania rynku biomasy oraz procesu wdrażania zasady kaskadowego wykorzystania surowców drzewnych:

- Rozporządzenie w sprawie szczegółowych cech jakościowo-wymiarowych drewna energetycznego [1] optymalizujące gospodarkę drewnem i eliminujące możliwość spalania drewna pełnowartościowego, precyzyjnie wskazujące jaki surowiec może trafić do energetyki zawodowej (po wykorzystaniu potencjału surowca w zastosowaniach materiałowych np. w przemyśle drzewnym, meblarskim lub papierniczym),
- Rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla biomasy pozyskanej z drzew i krzewów wprowadzanej do obrotu lub obejmowanej procedurą celną dopuszczenia do obrotu w postaci brykietu lub peletu [2]. Wymagania jakościowe dla brykietu i peletu drzewnego wprowadzanego na rynek przyczynią się do ograniczenia emisji zanieczyszczeń ze

spalania tych paliw do celów grzewczych w sektorze bytowo-komunalnym. Rozporządzenie pozwoli wyeliminować z rynku produkty niskiej jakości, w tym paliwa zawierające zanieczyszczenia pochodzące z odpadów meblarskich czy też tworzyw sztucznych.

Działania te wpisują się w szerszą strategię polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej związaną z wdrażaniem zasady kaskadowego wykorzystania biomasy określonej w dyrektywie RED III [3]. Zasada ta opiera się na priorytetowym wykorzystaniu biomasy do zastosowań o najwyższej możliwej wartości dodanej, przy czym jej użycie na cele energetyczne stanowi końcowy etap w hierarchii przeznaczenia, realizowany dopiero po pełnym wyczerpaniu jej potencjału materiałowego co przynosi wyższą wartość gospodarczą i technologiczną. Mechanizm ten został dodatkowo wzmocniony przez nową Strategię Biogospodarki Komisji Europejskiej z listopada 2025 r., która wskazuje kaskadowość jako podstawową zasadę wykorzystania biomasy w gospodarce UE.

W polskim porządku prawnym zasada kaskadowości została już częściowo wdrożona poprzez ustawę o odnawialnych źródłach energii [4], ustawę o biokomponentach i biopaliwach ciekłych [5], ustawę o odpadach [6] oraz wskazane wyżej rozporządzenie dotyczące drewna energetycznego.

Pełna implementacja przepisów dyrektywy RED III nastąpi natomiast poprzez procedowane obecnie projekty ustaw:

- projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (UC106), znajdujący się obecnie na etapie rozpatrywania przez Komitet do Spraw Europejskich, wzmacnia obowiązujący system kryteriów zrównoważonego rozwoju (KZR) i redukcji emisji gazów cieplarnianych (GHG), m.in. poprzez zaostrezenie wymagań dotyczących pozyskania biomasy leśnej oraz wykluczenie możliwości pozyskiwania biomasy z lasów pierwotnych, starolasów, terenów o wysokiej bioróżnorodności, torfowisk i innych obszarów szczególnie cennych przyrodniczo.
- projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii (UC118), który zakończył etap uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania, wprowadza kluczowe elementy zasady kaskadowego wykorzystania biomasy w energetyce. Projekt przewiduje m.in.
 - ✓ wyłączenie pniaków i korzeni z biomasy kwalifikującej się do systemów wsparcia OZE;
 - ✓ systemowe wykluczenie możliwości odnawiania oraz udzielania nowego wsparcia finansowego dla instalacji wytwarzających wyłącznie energię elektryczną z biomasy leśnej, z zachowaniem wyjątków przewidzianych w dyrektywie RED III;
 - ✓ rozszerzenie stosowania kryteriów zrównoważonego rozwoju (KZR) oraz kryteriów redukcji emisji gazów cieplarnianych (GHG) dla paliw z biomasy;
 - ✓ wprowadzenie możliwości zastosowania odstępstwa od zasady kaskadowego wykorzystania biomasy w sytuacjach związanych z bezpieczeństwem energetycznym lub wystąpieniem zdarzeń nadzwyczajnych o charakterze klęskowym powodujących powstanie nadwyżek biomasy leśnej niemożliwych do zagospodarowania przez krajowy przemysł inny niż energetyczny.

Jednocześnie długoterminowym kierunkiem transformacji sektora ciepłowniczego i elektroenergetycznego pozostaje rozwój technologii niskoemisyjnych i bezemisyjnych, w tym elektryfikacja ciepłownictwa systemowego, rozwój pomp ciepła, magazynów ciepła oraz wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych. W efekcie znaczenie biomasy drzewnej jako paliwa energetycznego będzie stopniowo dostosowywane do jej dostępności oraz najbardziej efektywnych zastosowań.

Działania służące zwiększeniu dostępności surowców wykorzystywanych do produkcji peletu powinny uwzględniać fakt, że trociny, wióry, zrębki i inne produkty uboczne przemysłu drzewnego powstają przede wszystkim jako rezultat działalności sektora drzewnego, a ich podaż jest bezpośrednio związana ze skalą pozyskania i przerobu drewna. Z tego względu możliwości administracyjnego zwiększania ilości tych surowców są ograniczone.

Podjęmowane działania zmierzają przede wszystkim do dywersyfikacji bazy surowcowej, zwiększania efektywności wykorzystania dostępnych zasobów biomasy oraz rozwoju alternatywnych technologii wytwarzania ciepła i energii, a nie do sztucznego zwiększania pozyskania surowców drzewnych na cele energetyczne.

W celu zwiększenia przewidywalności dostaw drewna dla branży leśno-drzewnej Ministerstwo Klimatu i Środowiska zleciło Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych przygotowanie krótko-, średnio- i długookresowej strategii pozyskania drewna przez Lasy Państwowe, obejmującej perspektywę do 2030, 2035 i 2050 roku. Dokument ma uwzględniać aktualne uwarunkowania oraz cele strategiczne, społeczne, klimatyczne i gospodarcze, w tym potrzebę zapewnienia stabilnego i zrównoważonego rozwoju krajowej branży leśno-drzewnej. Dzięki opracowaniu strategii możliwe będzie zwiększenie przewidywalności działania przedsiębiorstw wykorzystujących drewno i produkty jego przerobu.

Obecnie nie są prowadzone prace nad opracowaniem odrębnej, długofalowej strategii rozwoju rynku biomasy opałowej obejmującej wskazane w pytaniu elementy. Zagadnienia związane z wykorzystaniem biomasy są analizowane i uwzględniane w ramach szerszych dokumentów strategicznych oraz polityk dotyczących transformacji energetycznej, odnawialnych źródeł energii, ciepłownictwa czy leśnictwa. Podejście to pozwala uwzględniać rolę biomasy w kontekście całego systemu energetycznego oraz zmian zachodzących w poszczególnych sektorach gospodarki.

System kontroli biopaliw stałych

Obecnie biopaliwa stałe nie są objęte systemem kontroli jakości. Ministerstwo Klimatu i Środowiska prowadzi prace legislacyjne nad projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (UD186), której celem jest objęcie biopaliw stałych obecnie funkcjonującym system kontroli i monitorowania jakości paliw wprowadzanych na rynek. W ramach ustawy wprowadzone zostaną m.in. obowiązki dla wprowadzających do obrotu biopaliwa stałe do wykonania badania biopaliwa stałego oraz wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych, tj. świadectwa jakości biopaliwa stałego. Nadane zostaną również uprawnienia kontrolne dla Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Inspekcji Handlowej oraz Krajowej Administracji Skarbowej – Służby Celno-Skarbowej. Projekt ustawy UD186 w najbliższych

czasie zostanie skierowany do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów celem przedłożenia pod obrady Rady Ministrów.

Agropelet

Równolegle wspierany jest rozwój wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego oraz innych pozostałości i produktów ubocznych, co sprzyja dywersyfikacji bazy surowcowej i ogranicza presję popytową na wysokiej jakości biomasę drzewną. Takie podejście pozwala zachować bezpieczeństwo dostaw paliw odnawialnych bez konieczności wprowadzania administracyjnych ograniczeń dla poszczególnych grup odbiorców.

Podejmowane są działania mające na celu stworzenie warunków dla szerszego wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego, w tym agropeletu oraz innych paliw wytwarzanych z produktów ubocznych rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego. Kierunek ten jest zgodny z dążeniem do dywersyfikacji bazy surowcowej krajowej energetyki i ciepłownictwa oraz lepszego wykorzystania lokalnie dostępnych zasobów odnawialnych. Zakres stosowania agropeletu i innych paliw z biomasy rolniczej jest uzależniony od spełnienia wymagań technicznych, środowiskowych i emisyjnych właściwych dla poszczególnych technologii spalania.

Biomasa nieдрzewna charakteryzuje się wyższą zawartością popiołu, chloru, azotu oraz siarki w porównaniu do biomasy drzewnej. Ważnym jest aby był on stosowany tylko w urządzeniach, które są zaprojektowane i przystosowane do spalania tego typu paliwa. Popiół powstający w trakcie spalania biomasy nieдрzewnej charakteryzuje się niższymi temperaturami topnienia, co może skutkować zatykaniem się, żużlowaniem i zwiększoną korozją urządzeń i kanałów spalinowych. Ze względu na potrzebę ograniczenia emisji zanieczyszczeń ze spalania paliw do celów grzewczych w indywidualnych źródłach ciepła kluczowym jest ustalenie wymagań jakościowych dla agropeletu wprowadzanego na rynek. W ramach aktu wykonawczego do projektu ustawy UD186 ustalone zostaną wymagania jakościowe dla szerszej grupy biopaliw stałych, w tym dla zrębki drzewnej oraz brykietu nieдрzewnego i peletu nieдрzewnego czyli paliw agro. Wartości parametrów jakościowych zostaną zaproponowane na poziomach zbieżnych z wymaganiami międzynarodowej normy ISO 17225.

W ocenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska biomasa pochodzenia rolniczego może w przyszłości odgrywać coraz większą rolę w zaopatrzeniu sektora energetycznego i ciepłowniczego w paliwa odnawialne, uzupełniając i stopniowo zastępując biomasę leśną. Pozwoli to ograniczać presję na ograniczone zasoby biomasy leśnej oraz zwiększać wykorzystanie krajowych surowców odnawialnych.

Źródła ciepła

Liczba kotłów na biomasę dofinansowanych w ramach Programu Priorytetowego „Czyste Powietrze” w latach 2018-2026 wyniosła 157 360 szt. (stan na 30.06.2026 r.). Szacuje się, że około 80% tej liczby stanowią kotły na pelet, natomiast pozostałą część stanowią kotły zgazowujące drewno. Oznacza to, że kotły na biomasę odpowiadają za około 33% spośród 466 924 źródeł zainstalowanych w ramach PPCP w latach 2019–2025 w miejsce zlikwidowanych nieefektywnych źródeł ciepła.

Według danych Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków (CEEB), prowadzonej przez Główny Urząd Nadzoru Budowlanego, ponad połowa budynków jednorodzinnych w Polsce (56,67%) wykorzystuje wyłącznie źródła ciepła na paliwa stałe, w tym w około 2,8 mln budynków jednorodzinnych (45,61%) funkcjonują wyłącznie źródła ciepła na paliwa stałe poniżej 5 klasy.

Podstawa prawna

- [1] Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 30 maja 2025 r. w sprawie szczegółowych cech jakościowo-wymiarowych drewna energetycznego (Dz. U. 2025 poz. 746).
- [2] Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 8 maja 2025 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biomasy pozyskanej z drzew i krzewów wprowadzanej do obrotu lub obejmowanej procedurą celną dopuszczenia do obrotu w postaci brykietu lub peletu (Dz.U. 2025 poz. 618).
- [3] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca Dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i Dyrektywę 98/70/WE w zakresie promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca Dyrektywę (UE) 2015/652.
- [4] Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2026 poz. 68, z późn. zm.).
- [5] Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. 2025 poz. 901, z późn. zm.).
- [6] Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2023 poz. 1587, z późn. zm.).

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/